

متن پرسش

بسمه تعالی. سلام استاد: در مورد صحبت‌های آقای امید دانا در مورد آقای شجریان که خودش رو طوری وانمود می‌کند که حرف حزب الهی‌ها را می‌زند که در کلیبی می‌گه چرا من برای شجریان گریه کنم برای قاسم سلیمانی گریه می‌کنم. نوعی دو قطبی بین مذهبی‌ها و آنهایی که شجریان گوش می‌کنن که توی ذوق می‌زنه و دیگه اینکه آنهایی که شجریان گوش می‌کنن که از قشر مذهبی هم بعضی از آنها هستند اصلاً زندگی شخصی شجریان رو نشنیدن که ایشون انقدر اونو پررنگ می‌کنه برای بسیاری از اونهایی که شجریان گوش میدن اصلاً جهت‌گیری‌های شجریان مهم و پررنگ نیست و از هنرش استفاده می‌کنند این جهت‌گیری‌ها نوعی تنفر بین اقشار جامعه نسبت بهم ایجاد می‌کنه که به صلاح جامعه اسلامی نیست و ان سعه صدری که مورد انتظار هست مورد غفلت واقع میشه. با تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده دقیقاً با نظر جنابعالی موافقم از آن جهت که آقای امید دانا نفی شخصیت آقای شجریان را آن‌هم به صورت افراطی دامن زد، ابداً کار خوبی نبود. ارزش کار ایشان در آن قسمت بود که بدانیم جریان‌هایی که به اسم دفاع از شجریان بازی خورده‌ی دشمنان هستند، چه جریان‌هایی است. و به گفته‌ی آقای امید دانا در این قسمت باید مردم ما هوشیار باشند در آن حدّ که اگر ملاحظه کردید طرفی که به اسم دفاع از آقای شجریان به صحنه آمده بود، اصلاً هیچ آهنگی از او نشنیده بود.

آری! بالاخره به هر دلیلی آقای شجریان با آواز و صدای خود متذکر سرمایه‌های ادبی فاخر ما شده است و بسیاری بدین جهت نسبت خود را با او نسبت ارزشمندی می‌دانند و نباید از این موضوع چشم‌پوشی کرد که نسبت ما با آقای شجریان مثل نسبت آقای امید دانا با آقای شجریان نیست، ولی تذکر آقای امید دانا در رابطه با موج طرفداران مصنوعی آقای شجریان نسبتی است که ما می‌توانیم با آقای امید دانا داشته باشیم. موفق باشید